

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2905/2019
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сениша Момчиловић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стеван Косановић адвокат из ..., ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3180/18 од 08.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3180/18 од 08.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3180/18 од 08.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П1 211/18 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да за тужилу на најнижу месечну основицу важећу на дан уплате, обрачуна и уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Покрајинском фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Врбас - Служба Филијале Бечеј, доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за свих 12 календарских месеци 2001. и 2002. године, за месеце септембар, октобар, новембар и децембар 2003. године, за месеце јануар, фебруар, март, 20% месеца мај, јун, јул, август, септембар, октобар и децембар 2004. године, за месец децембар 2005. године у износу од 1.228,00 динара и за период од 01. до 15. маја 2006. године, као и да за тужилу за период од 01.01.2000. године до 15.05.2006. године поднесе Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Покрајинском фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Врбас - Служба Филијале Бечеј пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, односно основице осигурања и висине уплаћеног доприноса за осигуранике запослене за сваку годину означеног периода посебно на М-4 обрасцу, те да тужилу надокнади парничне трошкове у износу од 99.670,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате, све у року од осам дана под претњом извршења. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилу тражила да се обавезе тужени да јој плати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за месец април 2004. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3180/18 од 08.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Бечеју П1 211/18 од 30.10.2018. године у усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, приликом оцене њене дозвољености, није упуштао у разматрање навода о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Посебна ревизија је дозвољена под условом да Врховни касациони суд оцени да је одлучивање потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права, односно уједначавањем судске праксе.

Одредба члана 196. Закона о раду којом је прописан рок застарелости свих потраживања из радног односа од три године од настанка обавезе тиче се зараде, накнаде зараде и других примања која се исплаћују запосленом. Тај рок примењује се и на захтеве за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, када је њихова уплата тражена као акцесорно потраживање - уз захтев за исплату зараде или накнаде зараде. Када је захтев за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, који се не исплаћују запосленом (осим ако их запослени није претходно сам уплатио и након тога тражи регрес од послодавца) већ надлежним фондовима за социјално осигурање у корист запосленог, постављен као самосталан захтев, на застарелост таквог захтева не примењује се наведена одредба Закона о раду већ Закон о пореском поступку и администрацији којим је прописано да се одредбе тог закона о застарелости права на утврђивање и наплату пореза не примењују на доприносе за обавезно социјално осигурање.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Означена вредност предмета спора од 15.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић